प्रायेण कि नर्श्रेष्ठ द्येष्ठाः पितृषु वहाभाः ।

मातृणां च कनीयांसस्तस्माद्रज्ञे कनीयसं ॥ १६॥

इक्तवाक्ये मुनौ तिस्मन् मुनिप्त्यां तथेव च ।

श्रुनःश्रेफः स्वयं राम्, मध्यमो वाक्यमत्रवीत् ॥ १६॥

पिता द्येष्ठम् विक्रेयं माता चाक् कनीयसं ।

विक्रीतं मध्यमं मन्ये रात्रपुत्र नयस्व मां ॥ ६०॥

गवां शत्मक्सेण श्रुनःशिफं ततो नृपः ।

गृकीवा परम्प्रीतो जगाम र्पुनन्दन, ॥ ६१॥

रथम्।रोप्य तं राम्,श्रुनःशिफं वरान्वितः ।

श्राजगाम ततो यज्ञं समाप्यितुमात्मनः ॥ ६६॥

इति बालकाएउ विश्वामित्रोपाख्याने श्रुनःशेफविक्रयो नाम एकषष्टितमः सर्गः ॥ ६१ ॥